

[5. Wnętrze S. Francisco w Bahia (fot. Ewa Kubiak)]

[6. Wnętrze kościoła S. Bento w Rio de Janeiro (fot. Ewa Kubiak)]

5. W n ę t r z a natomiast mają b o g a t e. Skala tego bogactwa jest rozległa: dół jej odpowiada przeciętnej europejskiej, natomiast szczyt jest znacznie bogatszy. Przykładami tych szczytów barokowej dekoracji w Brazylii są: S. Francisco (1738–1743) [il. 5] i katedra w Bahii, Capilla Dorada przy S. Francisco w Recife, S. Bento (1736–1743) [il. 6] i S. Francisco de Penitencia w Río, Matriz w Sabará [il. 7]. Cechą charakterystyczną jest tu nie tyle bogactwo, ile pełnia, kompletność dekoracji. Całkowite wnętrze – ściany od dołu do sufitu, a nieraz i sam sufit – stanowią nieprzerwaną sieć plastycznych dekoracji. W sieć tę wplecione są ołtarze, prawie zawsze rzeźbione, rzadko malowane.